

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ "ΕΙ" ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Στο Μαντείο των Δελφών, επάνω από την είσοδο ήσαν γραμμένα τα ρητά «*γνώθι σαυτόν*» (=γνώρισε τον εαυτόν σου) και «*μηδέν ἄγαν*» (=μην κάνεις τίποτε υπερβολικό). Μαζί με αυτά υπήρχε και το σύμβολο **ΕΙ**, για το οποίο δεν έχει δοθεί κάποια ικανοποιητική ερμηνεία.

Ο Πλούταρχος, ο οποίος διετέλεσε και αρχιερέας του Μαντείου, έχει γράψει μια μικρή πραγματεία με τίτλο «**Περὶ τοῦ ΕΙ τοῦ ἐν Δελφοῖς**», όπου επτά άτομα συζητούν μεταξύ τους και εκθέτουν τις απόψεις τους, δίνοντας διαφορετικές ερμηνείες για το σύμβολο αυτό, χωρίς να καταλήξουν σε κάποιο κοινό συμπέρασμα.

Πιστεύουμε ότι ο Πλούταρχος, ως μύστης του Μαντείου, γνώριζε την πραγματική του έννοια, αλλά βάζει τους άλλους να εκφράζουν διάφορες υποθέσεις, χωρίς ό ίδιος να αποκαλύπτει την αλήθεια. Σε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα γράφει (Περὶ τοῦ ΕΙ, 384F):

«Εἶναι λοιπόν φανερό, ὅτι αὐτό το γράμμα οὔτε κατὰ τύχην οὔτε σαν ἀπὸ κλήρωσιν υπῆρξε το μοναδικό ἀπὸ τα γράμματα που τοποθετήθηκε σε ἐξέχουσα θέση πλησίον τοῦ θεοῦ και ἔλαβε τὴν τάξιν ἱεροῦ ἀφιερώματος και θεάματος. Ἀλλὰ ἐτσι αποφάσισαν ἐκεῖνοι που φιλοσόφησαν ἀρχικὰ περὶ τοῦ θεοῦ, ἢ ἐπειδὴ διέγνωσαν κάποια ἰδιαίτερη και σπουδαία δύναμίν του, ἢ το χρησιμοποίησαν σαν σύμβολο για κάτι ἄλλο, ἀπὸ ὅσα εἶναι ἄξια προσεκτικῆς μελέτης.»

Επομένως το σύμβολο αυτό σχετίζεται άμεσα με την έννοια του Θεού. Με βάση αυτή την άποψη, δώσαμε την ερμηνεία, ότι το σύμβολο ΕΙ εκφράζει παραστατικά το θεμελιώδες δόγμα του Χριστιανισμού για την Τριαδική Θεότητα, και ειδικότερα για την ταυτότητα της Μονάδος προς την Τριάδα, όπως διατυπώνεται στην έκφραση: «**μονάς ἐν τῇ τριάδι καὶ τριάς ἐν τῇ μονάδι**».

Συγκεκριμένα: Το κάθετο σκέλος του Ε συμβολίζει την Μονάδα, ήτοι τον Ένα Θεόν. Όμως ο Θεός εκδηλώνεται με Τριαδική υπόσταση. Αυτές οι τρεις υποστάσεις (που στον Χριστιανισμό αποκαλούνται **Πατήρ–Υἱός–Άγιον Πνεῦμα**), συμβολίζονται με τα τρία οριζόντια σκέλη του Ε, τα οποία φαίνονται σαν να εκπηγάζουν από το αρχικό σκέλος. Αυτά τα τρία σκέλη δεν είναι αυτοτελή και ανεξάρτητα μεταξύ τους, αλλά σχηματίζουν πάλι μια ενιαία Μονάδα, η οποία αποκαλείται **Τριαδική Θεότης** και συμβολίζεται με το Ι που ακολουθεί. Συνεπώς **το σύμβολο ΕΙ είναι η γραμμική παράσταση του θεμελιώδους Τριαδικού δόγματος περί του Θεού**. Δηλαδή: «η μονάδα υπάρχει μέσα στην τριάδα, και η τριάδα μέσα στη μονάδα».

Όμως, το δόγμα αυτό δεν ανήκει μόνο στον Χριστιανισμό, αλλά ανευρίσκεται και σε άλλες θρησκείες, έστω και αν τα τρία Σκέλη αποκαλούνται με διαφορετικά ονόματα.

Για την Αρχαία Ελλάδα, ιδιαίτερη σημασία έχει η Ορφική Θεολογία, στην οποία τα τρία Σκέλη της Θεότητος έχουν τις ονομασίες **Μήτις–Φάνης–Ήρικεπαῖος**, τα οποία συνταυτίζονται στις έννοιές τους με τα αντίστοιχα ονόματα της Χριστιανικής Θεολογίας.

Ο Ορφισμός άσκησε τεράστια επίδραση, όχι μόνον στη Θεολογία, αλλά και σε ολόκληρη την αρχαία ελληνική σκέψη και διανόηση. Όπως γράφει ο Πρόκλος (Πλατωνική Θεολογία Ι, 5): «Ολόκληρη η θεολογία των Ελλήνων είναι απόγονος της Ορφικής μυσταγωγίας».

Εκτός από την θεωρητική προσέγγιση, τα παραπάνω συμπεράσματα επιβεβαιώνονται και με την μαθηματική ανάλυση της λέξης ΘΕΟΣ. Διότι η Ελληνική γλώσ-

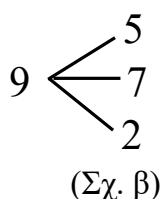
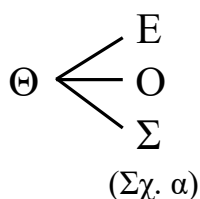
σα έχει και ένα πολύ σημαντικό μαθηματικό υπόβαθρο, το οποίο διερευνάται και μελετάται συνεχώς, χωρίς να έχει αποκαλυφθεί ολοκληρωτικά αυτό το μυστήριο.

Είναι γνωστό, ότι κάθε γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου αντιστοιχεί και σε έναν αριθμό. Εάν λοιπόν προσθέσουμε τους αριθμούς όλων των γραμμάτων μιας λέξης, προκύπτει ο αριθμός αυτής της λέξης.

Συγκεκριμένα, για την λέξη ΘΕΟΣ έχουμε: $\Theta = 9$, $E = 5$, $O = 70$, και $\Sigma = 200$, οπότε $9 + 5 + 70 + 200 = 284$. Άρα, το **284** είναι ο αριθμός της λέξης **ΘΕΟΣ**.

Εκτός αυτού, στη μαθηματική φιλοσοφία ήταν γνωστός και ο «**πυθμένας**» του κάθε αριθμού, ο οποίος είναι το τελικό μονοψήφιο άθροισμα που προκύπτει μετά τις διαδοχικές προσθέσεις των ψηφίων του. Έτσι για τον αριθμό 284 έχουμε: $2 + 8 + 4 = 14$ και $1 + 4 = 5$. Άρα το 5 είναι ο πυθμένας του 284.

Επανερχόμενοι στην έννοια ΘΕΟΣ, και με το δεδομένο ότι έχει τριαδική υπόσταση, η οποία συμβολίζεται με το γράμμα E, αντιστοιχούμε τα γράμματα αυτής της λέξης στα άκρα αυτού του γράμματος, χρησιμοποιώντας την αρχαιοελληνική μορφή του (σχήμα α):

Εάν αντικαταστήσουμε το κάθε γράμμα με τον πυθμένα του, προκύπτει το αριθμολογικό ισοδύναμο σχήμα β.

Στο σχήμα αυτό, τα τρία σκέλη που εκπηγάζουν από το αρχικό παριστάνονται με τους αριθμούς 95, 97, και 92. Εάν προστεθούν, έχουμε το άθροισμα:

$$95 + 97 + 92 = 284 = \text{ΘΕΟΣ}.$$

Άρα, επιβεβαιώνεται η άποψη που εκφράσαμε προηγουμένως, ότι τα Σκέλη της Τριαδικής Θεότητας δεν είναι αυτοτελή και ανεξάρτητα μεταξύ τους, αλλά **στο σύνολό τους συνταυτίζονται με την αρχική έννοια ΘΕΟΣ**.

Επομένως η λέξη αυτή δεν επιδέχεται καμία από τις γνωστές ετυμολογικές εξηγήσεις, αλλά είναι κατασκευασμένη έτσι ώστε να αποδίδει με τον συνδυασμό των γραμμάτων της την μυστηριακή σύνθεση της μονάδας με την τριάδα στην έννοια της Υπερτάτης Αρχής του Σύμπαντος.

Ο μέγας Μύστης Πυθαγόρας, ως Ουράνιος Διδάσκαλος πλέον, έχει δώσει και μια διαφορετική ερμηνεία αυτού του συμβόλου. Τα τρία οριζόντια σκέλη παριστάνουν τα τρία στοιχεία της ανθρώπινης οντότητας, ήτοι **Ψυχή-Πνεῦμα-Σῶμα**. Τα στοιχεία αυτά, αφενός εκπηγάζουν από την Θεία Ενέργεια (διότι τα πάντα προέρχονται από την Μία Αρχή του Παντός) και αφετέρου συνιστούν μια ενότητα, δηλαδή την ενιαία ανθρώπινη οντότητα.

Συνεπώς **ο άνθρωπος, ως οντότητα, είναι τριαδικός**, διότι δημιουργήθηκε «κατ' εικόνα και ομοίωση» του Τριαδικού Θεού. Έτσι, οι δύο παραπάνω ερμηνείες του συμβόλου EI συνταυτίζονται ως προς την ουσία τους.